

Samtidig er det dog min opfattelse, at der kan være grund til at overveje, om politivedtægtens regler om f.eks. udstilling af billedpornografi i fuldt tilstrækkeligt omfang yder en strafferetlig beskyttelse, som svarer til samfundets almindelige normer. Politivedtægtens bestemmelser herom rummer en beskyttelse i forhold til f.eks. billeder af egentlig sadistisk eller pervers karakter. På den anden side falder det, man kan kalde for et almindeligt nøgenbillede, uden for bestemmelsen. Herimellem er der en gråzone, hvor jeg nu i første omgang vil drøfte med politi og anklagemyndighed, hvorvidt og i givet fald på hvilken måde der kan være anledning til at få præciseret grænserne for, hvad politivedtægten beskytter.

Det vil altså sige, at jeg vil drøfte med politi og anklagemyndighed, om der kan være grund til at søge præciseret, hvad der ligger i udtrykket anstødeligt, som anvendes i politivedtægten.

Jeg vil i øvrigt nævne, at regulering i straffeloven og politivedtægten om udbredelsen af pornografisk materiale er suppleret af anden lovgivning.

På kulturministerens område er der således regler, som vil sikre, at tv-programmer, f.eks. udsendelser med pornografisk indhold, der kan skade mindreårige, sendes sådan, at børn normalt ikke vil kunne se udsendelserne. I øvrigt må tv-stationerne slet ikke sende programmer, der i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, mentale eller moralske udvikling.

På økonomi- og erhvervsministerens område er markedsføringsloven et vigtigt instrument, for så vidt angår reklamer m.v. Det fremgår eksempelvis af lovens § 6 a, at erhvervsdrivende ikke må sende e-mail med kommercielt indhold, medmindre modtageren har givet tilladelse til fremsendelsen. Heller ikke kommercielle e-mail med pornografisk indhold må således sendes uanmodet. Er der tale om e-mail til børn og unge, skal der foreligge et samtykke til fremsendelsen fra forældrene. Herudover har Forbrugerombudsmanden henstillet til de relevante erhvervsorganisationer, at blade og videofilm med pornografisk indhold ikke udstilles i børnehøjde i forretninger m.v.

Økonomi- og erhvervsministeren har i sin besvarelse af spørgsmål S 1493 den 9. april 2002 oplyst, at Forbrugerombudsmanden ikke har modtaget klager fra borgerne over, at henstillingen ikke følges, og det er Forbrugerombudsmandens generelle indtryk, at de erhvervsdri-

vende har taget henstillingen til efterretning. For at fastholde fokus på området har ministeren bedt sine embedsmænd om at tage kontakt til branchen for at få oplyst, hvilke skridt man i branchen har taget for at tilskynde virksomhederne til at leve op til retningslinjerne på området.

Kl. 15.25

For så vidt angår videnskabsministerens område er der ikke tale om en egentlig lovregulering, men om, at man støtter udviklingen af tekniske filtreringsværktøjer, der gør det muligt for den enkelte bruger eller brugerens forældre, hvis brugeren er et barn, individuelt at frasortere uønsket indhold på internettet.

Som jeg fremhævede for lidt siden, er spørgsmålet om at undgå at blive konfronteret med pornografiske billeder i det offentlige rum ikke alene et spørgsmål om en strafferetlig beskyttelse eller anden lovgivning i øvrigt. Der er for mig at se ingen tvivl om, at vi alle må tage et ansvar, hvis vi i videst muligt omfang skal undgå, at ikke mindst vores børn bliver konfronteret med pornografi.

Her tænker jeg i første omgang naturligvis på forældrene. Via lovgivningen hverken kan eller bør vi fratage forældrene deres ansvar og rolle som forældre. Forældre har således et selvstændigt ansvar, når det handler om at hindre, at børn og unge konfronteres med pornografiske billeder af forskellig art.

Ansvaret gælder imidlertid også virksomheder og forretninger. Det gælder tv-stationerne i forbindelse med deres programlægning, og det gælder forskellige brancheforeninger.

Jeg hilser også med stor tilfredshed, at vi f.eks. har set it-brancheforeningen tage initiativ til en kampagne under overskriften »God adfærd for børn på internettet«, hvor man vil forsøge at lære børn om internettets muligheder og ikke mindst farer. Med et sådant initiativ demonstreres netop den ansvarlighed, som jeg finder er så afgørende for, at vi kan færdes i vores dagligdag uden at blive bombarderet med pornografisk materiale.

Det ansvar må vi alle tage del i, og det skal udvises i samspil med den lovgivning, som giver den naturlige ramme på det her område. Vi skal selvfølgelig være opmærksomme på og parate til at præcisere disse rammer, hvis der viser sig et behov herfor, og det er regeringen naturligvis også klar til.